

Sygn. akt III AUa 556/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.) SO del. do SA Lucyna Stąsik-Żmudziak
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016 r. w Lublinie

sprawy S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek apelacji S. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 15 marca 2016 r. sygn. akt IV U 1072/15

I. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i ustala, że S. W. nie jest dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja do lipca 2007 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz S. W. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Lucyna Stąsik-Żmudziak Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska Małgorzata Rokicka-Radoniewicz

III AUa 556/16

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 1 lipca 2015 r. na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że S. W. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 2004

r. do lipca 2005 r. wskazując, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 5134,70 zł.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Siedlcach wniósł ubezpieczony S. W. wskazując, że nie prowadził działalności gospodarczej o czym wielokrotnie informował organ rentowy, dlatego nie powinien być obciążany składkami na ubezpieczenie zdrowotne.

Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 2016 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że S. W. był zarejestrowany jako przedsiębiorca z datą rozpoczęcia działalności od dnia 18 grudnia 1990 r. a od dnia 1 stycznia 1999 r. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia. Wpis z ewidencji działalności gospodarczej wykreślono z dniem 8 lipca 2005 r.

Decyzją nr (...)z dnia 16 maja 2011 r. Dyrektor (...) Oddziału Wojewódzkiego w W. Narodowego Funduszu Zdrowia ustalił, że S. W. od dnia 1 stycznia 1999 r. do 7 lipca 2005 r. podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Decyzja jest ostateczna, ponieważ prawomocnym wyrokiem z dnia 17 lutego 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę S. W..

Dnia 25 maja 2015 r. organ rentowy zawiadomił S. W. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne i zaskarżoną decyzją stwierdził, że wnioskodawca jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 2004 r. do lipca 2005 r. wskazując, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 5134,70 zł.

Sąd Okręgowy zważył, że organ rentowy wydał decyzję ustalającą wysokość zadłużenia S. W. z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne będąc związany prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 lutego 2012 r. w sprawie VI SA/Wa 1889/11, w którym oddalona została skarga S. W. na decyzję Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 lipca 2011 r. nr(...)utrzymującą w mocy decyzję Dyrektora (...) Oddziału Wojewódzkiego w W. Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 16 maja 2011 r., w której ustalono, że wymieniony od dnia 1 stycznia 1999 r. do 7 lipca 2005 r. podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Oznacza to, że S. W. w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 7 lipca 2005 r. podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą została prawomocnie przesądzona i zarówno organ rentowy jak i Sąd jest związany wskazanymi powyżej rozstrzygnięciami administracyjnymi i na etapie rozstrzygania prawidłowości decyzji ustalającej wysokość zadłużenia nie ma możliwości podważania faktu podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu. Ubezpieczony nie kwestionował wysokości wyliczonego przez organ rentowy zadłużenia tylko na rozprawie dnia 1 marca 2016 r. wskazał, iż powyższe należności są przedawnione. Co do należności z tytułu składek za sporny okres, to w ocenie Sądu nie uległy one przedawnieniu. Sąd Orzekł, że zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych o treści obowiązującej do 1 stycznia 2012 r. należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Ustawą z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców został zmieniony z dniem 1 stycznia 2012 r. art. 24 ust. 4 niniejszej ustawy i od tej daty termin przedawnienia wynosi 5 lat od dnia, w którym stały się wymagalne. Zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 wskazanej ustawy zmieniającej do przedawnienia należności z tytułu składek, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Zgodnie natomiast z art. 24 ust. 5e ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych bieg terminu przedawnienia zawiesza się, jeżeli wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia trwa do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż przez 2 lata. W okolicznościach niniejszej sprawy wydanie zaskarżonej decyzji było uzależnione od wydania decyzji przez Dyrektora (...) Oddziału Wojewódzkiego w W. Narodowego Funduszu Zdrowia. Z wnioskiem o rozstrzygnięcie w drodze decyzji o obowiązku

ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia przez S. W. pozarolniczej działalności gospodarczej organ rentowy wystąpił dnia 24 lutego 2011 r. a rozstrzygnięcie w tej sprawie uprawomocniło się z dniem 20 marca 2012 r. termin przedawnienia należności uległ zatem zawieszeniu w okresie od 24 lutego 2011 r. do 20 marca 2012 r. Zatem należność z tytułu składek za maj 2004 r. wymagalna na 11 czerwca 2004 r. po uwzględnieniu okresu zawieszenia przedawnienia przedawniłaby się 7 lipca 2015 r., a organ rentowy wszczął postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu należności składkowych dnia 25 maja 2015 r., a zaskarżona decyzja została wydana 1 lipca 2015 r., co powoduje, że należności za okres objęty zaskarżoną decyzją nie są przedawnione.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca S. W. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał naruszenie przepisów prawa materialnego a mianowicie art.82 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych poprzez nieuwzględnienie wykładni przepisu art.82 ust.1 a w konsekwencji zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kwoty 5134,70 zł.

Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uchylenie w całości decyzji prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna a jej uwzględnienie skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalając stan faktyczny, bezpodstawnie uznał, że odwołanie wnioskodawcy odnosi się wyłącznie do wykazania okoliczności braku prowadzenia działalności pozarolniczej w okresie objętym obowiązkiem uiszczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz że dotyczy zarzutu przedawnienia. Sąd Okręgowy trafnie wskazał, że okoliczności związane z podleganiem ubezpieczeniu zdrowotnemu zostały prawomocnie ustalone w postępowaniu administracyjnym i nie ma możliwości podważenia tych ustaleń. Kwestia przedawnienia składek również była przedmiotem postępowania organu rentowego, który stwierdził zadłużenia wnioskodawcy wyłącznie za okres, za który należność z tytułu składek nie uległa przedawnieniu.

Wnioskodawca konsekwentnie twierdził, że z dniem 1 stycznia 2000 roku zakończył faktyczne prowadzenie pozarolniczej i od tej daty po rozliczeniu z urzędem skarbowym należności za 1999 rok nie uzyskiwał żadnego przychodu w okresie od stycznia 2000 r. do 2005 roku, kiedy ostatecznie wykreślił wpis z rejestru działalności gospodarczej. Organ rentowy nie zaprzeczył powyższym twierdzeniom wnioskodawcy. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 210 § 2 k.p.c. każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Wobec niewypowiedzenia się strony pozwanej co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd może fakty te uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.).

Zarówno w toku postępowania przed organem rentowym, sądem pierwszej instancji, jak i w postępowaniu apelacyjnym wnioskodawca twierdził, że po podjęciu zatrudnienia w związku z faktycznym zaprzestaniem działalności nie uzyskiwał żadnego przychodu z działalności pozarolniczej, zaś organ rentowy tym twierdzeniom nie zaprzeczył. W świetle powyższego Sąd Apelacyjny uznał, że okolicznością bezsporną jest to, że wnioskodawca w okresie objętym zaskarżoną decyzją nie uzyskał przychodu z tytułu prowadzonej działalności.

Jako podstawę prawną zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. nr 210, poz. 2135 ze zm.). w tym miejscu należy rozgraniczyć obowiązek podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu od obowiązku opłacania składki z tytułu ubezpieczenia. W zakresie zasad opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne zasadnicze znaczenie ma art. 82 ust. 1 z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. nr 210, poz. 2135 ze zm.) , który stanowi, że w przypadku, gdy ubezpieczony uzyskuje **przychody** z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie. Ustawodawca posłużył się w przytoczonych wyżej przepisach pojęciem "przychód"

dla określenia momentu powstania obowiązku opłacania składki z kilku tytułów, co oznacza, że przepisy te uzależniają powstanie obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne od uzyskania "przychodu".

Skoro zatem w przepisach określających obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne, ustawodawca konsekwentnie odnosi się nie do tytułu ubezpieczenia, ale do uzyskiwanych z niego przychodów, należy uznać, że dopiero ich osiągnięcie wywołuje skutek w postaci obowiązku zapłaty składki.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Apelacyjny uznał apelację za uzasadnioną i orzekł na podstawie art. 386 § 1 KPC.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art.98 § 1 KPC.